88 . Sinteşti | Comuna: Vidra | Judeţ: Ilfov | Punct: Sit 1, Km 69+880-70+160 Autostrada A0, Centura Bucureşti Sud, Lot 2 | Anul: 2020

Anul: 2020
Cod RAN: 105963.01
Perioade: Preistorie, Protoistorie
Epoci: Epoca bronzului, La Tène
Tipuri sit: locuire civilă
Categorii sit: Domestic
Autori: Lăcrămioara Elena Istina, Tiberiu Plăcintă, Dănuţ Prisecaru, Petre Colţeanu, Laura Gheorghiu, Claudiu Lăzărică
Instituții: Complexul Muzeal "Iulian Antonescu", Bacău, Complexul Muzeal "Iulian Antonescu", Bacău, Complexul Muzeal "Iulian Antonescu", Bacău, SC Banat Archaeosave SRL, SC Banat Archaeosave SRL, SC Banat Archaeosave SRL

Raport

Cercetarea arheologică preventivă a fost determinată de lucrările pentru construirea proiectului de infrastructură Centura de Sud a municipiului Bucureşti, lot 2, km. 69+000 – 85+300, beneficiarul fiind Compania Naţională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA (CNAIR SA), iar Antreprenorul pentru acest lot este compania Alsim Alarko Sanayi Tesisleri ve Ticaret AS.

Situl numărul 1, identificat şi delimitat în urma unui diagnostic arheologic intruziv desfăşurat în luna iulie 2020, se află la indicativii kilometrici Km 69+880-70+160 şi se află pe raza localităţii Sinteşti, com. Vidra, jud. Ilfov. Încă din faza de diagnostic s-a putut determina că este vorba de o aşezare deschisă din cea de a doua epocă a fierului, dar în care existau şi elemente caracteristice epocii bronzului şi sfârşitului primei epoci a fierului.

Din punct de vedere al aşezării geografice comuna Vidra împreună cu satele componente Creţeşti şi Sinteşti sunt situate pe malul stâng al râului Sabar, afluent al râului Argeş. Satul Vidra este întretăiat în partea sud-estică de calea ferată Bucureşti-Giurgiu la o distanţă de 17 km faţă de gara Progresul din partea sudică a Capitalei. Între aşezările Vidra-Creţeşti-Sinteşti nu există spaţii libere ci se leagă unele de altele.

Pe perimetrul marcat de către beneficiar ca zonă care urmează să fie afectată de construcţia viitoarei autostrăzi a fost efectuată decopertarea mecanizată a solului vegetal, în mai multe etape, pe fâşii cu o grosime între 20-40 de cm, până în momentul conturării complexelor arheologice. Decopertarea s-a realizat cu ajutorul unui excavator ce avea cupă de taluz. Punctual s-a realizat decapare manuală (toate zonele), atunci când contextele arheologice se conturau. Adâncimea până la care s-a realizat decoperta a variat de la -0,40 la -1 m. După conturare, fiecare complex a fost fotografiat şi marcat cu un număr de identificare. Complexele care depăşeau suprafeţele marcate au fost cercetate prin casete. Pentru a înregistra aspectul umpluturii, al inventarului arheologic şi eventuala succesiune a contextelor aflate în relaţie stratigrafică directă, toate complexele au fost secţionate sau cercetate folosind metoda planurilor succesive şi a stratigrafiei orizontale, iar profilul şi grundriss-ul rezultate au fost fotografiate şi desenate. Datele evidenţiate la fiecare dintre aceste etape au fost înregistrate pe un formular tipizat special, denumit fişă de complex/context arheologic. Materialul arheologic rezultat în urma cercetării a fost preluat pe contexte în teren, apoi a fost spălat în cadrul Muzeului din Bacău sub coordonarea unui arheolog, ambalat corespunzător şi etichetat. Datele primare pentru planul general, au fost înregistrate cu ajutorul echipei de topografi, pusă la dispoziţie de către beneficiar, iar punctele topo au fost prelucrate şi asamblate în GIS de către Vanderlay Arheo. Trebuie menţionat faptul că o suprafaţă de aproximativ 2.500 mp, reprezentând albia şi malurile pârâului Valea Slotea nu au putut fi decopertate din cauza terenului extrem de accidentat şi a infiltraţiei de apă. De fapt, infiltraţia apei în complexele arheologice cercetate şi în curs de cercetare a reprezentat

Generat la: 06.08.2025 14:19

principala problemă şi provocare a şantierului arheologic.

Cercetarea arheologică preventivă efectuată pentru acest sit a confirmat concluziile diagnosticului. La finalul cercetării, efectuată pe suprafaţa afectată de proiect (13.924 mp) au fost documentate 87 de contexte arheologice, din care 3 locuinţe de tip adâncit şi o locuinţă de suprafaţă. Restul contextelor au putut fi definite ca gropi de depunere, un mormânt de inhumaţie, iar restul gropi de provizii/ gropi menajere. Materialele arheologice se datează în mare parte în secolele III a.Chr -I p.Chr. Există un sigur context care poate fi datat în epoca bronzului, cultura Tei, cu toate că materiale tipice au mai fost descoperite în poziţie secundară şi în alte contexte. Pentru prima epoca fierului există două contexte, databile la finalul grupului Ferigile (Ferigile III). Cel mai târziu complex este mormântul de inhumaţie, databil din secolul al II-lea p.Chr., mormânt care prin inventar prezintă analogii în alte necropole sarmatice din Câmpia Română.

Complexele cercetate pot fi definite ca:

Locuinţă adâncită – 3

Locuinţă de suprafaţă – 1

Groapă de stâlp – 2

Groapă cu depuneri – 1

Groapă cu resturi menajere – 79

Mormânt de inhumaţie – 1

Total complexe cercetate – 87.

Situl 1 de pe Centura Bucureşti, lot 2, reprezintă un sit cu un singur nivel de cultură, ce păstrează urmele unei aşezări civile din secolele III a.Chr.-I p.Chr., documentată prin structuri de locuire, gropi (cu diverse utilizări) şi un inventar mobil bogat.

Stratigrafia se prezintă astfel: sol vegetal actual, arabil, având consistenţă afânată, culoare brun închisă, aflat între -0-0,30 m; nivelul de cultură este cuprins între -0,30-0,80 m, cu un sediment brun închis, compact; între 0,80-1,00 m se află solul brun-gălbui, steril. Depunerea antropică se delimitează la contactul dintre cele două straturi, mai ales la partea superioară a stratului vegetal, brun închis. Complexele au fost identificate la adâncimi cuprinse între -0,50 şi -1,00 m.

În ceea ce priveşte cronologia şi încadrarea culturală a contextelor, la acest moment de prelucrare a datelor, putem spune că majoritatea contextelor se încadrează în perioada secolelor III a.Chr.-I p.Chr. Materialul ceramic este tipic pentru cultura geto-dacă, modelate atît la mână, cât şi la roată. Formele sunt vase borcan, vase sac, străchini, strecutori etc. Decorul este tipic, ornamente cu brâuri în relief, alveolate sau crestate, întrerupte de proeminenţe sau butoni, incizii în val sau chiar câteva fragmente de vase pictate. Complexele din secolul II- I p.Chr. au fost datate prin apariţia fragmentelor de vase pictate, fructiere, căţui, imitaţii după boluri deliene, butoni sau decor incizat în valuri. Un alt element de datare este reprezentat de importurile romane, cu valoare de datare clară fiind câteva torţi de amforă de tip pseudoKos. Pe baza materialul ceramic putem postula că pe latura de Vest a sitului există concentrarea de locuire caracteristică secolului III-II a.Chr, iar pe cea de Est secolele I a.Chr.-I. Chr (prima jumătate).

Din epoca bronzului avem un singur complex, puternic bulversat de contextele ulterioare, dar care poate fi încadrat cultural şi cronologic, printr-un fragment ceramic tipic, în epoca mijlocie a bronzului, Cultura Tei. Materiale ceramice din epoca bronzului au mai fost identificate în săpătură, dar aflate în poziţie secundară.

Prima epocă a fierului a fost identificată în două complexe, încadrare cultural-cronologică realizată prin descoperirea unor materiale tipice, pereţii unor vase pântecoase cu butoni şi a unor fragmente de la boluri decorate cu alveole fine. Caracteristicile pastei, arderii şi decorului ne indică un moment cronologic aflat la finalul primei epoci a fierului, începutul celei de a doua.

O situaţie aparte o reprezintă Cx 39/ M1. Este vorba de un mormânt de inhumaţie în groapă simplă, dar al cărui inventar îşi găseşte analogii în necropola sarmatică de la Păuleasca şi este datat din a doua jumătate a

secolului II p.Chr. Prezenţa unui mormânt ne face să credem că în zonă, în afara suprafeţei cercetate, se poate să fie şi o necropolă, mai târzie totuşi decât aşezarea cercetată.

În concluzie, la nivelul actual de prelucrare a datelor, putem considera că situl 1 de pe Lot 2 A0 este, preponderent, o aşezare deschisă aparţinând La Tène-ului geto-dacic din Câmpia Munteniei. Elementele culturale din epoca bronzului şi prima epocă a fierului ne arată că în zona aflată în afara suprafeţei cercetate există niveluri de locuire aparţinând şi acestor epoci. Finalul locuirii poate fi intuit la nivel istoric şi legat de evenimentele de la începutul secolului I p.Chr., atunci când izvoarele amintesc despre strămutarea a peste 50000 de geţi în sudul Dunării de către Aelius Catus (6-9 p.Chr). Ca elemente de datare pentru finalul locuirii avem fragmentele de amfore de tip pseudoKos, a căror circulaţie se opreşte cel mai târziu la sfârşitul epocii lui Augustus. Situaţia este asemănătoare cu cea din alte situri getice din Câmpia Română.

Informații suplimentare online

Raportul 6535 din cronica.cimec.ro
Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro